

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Trismegistus Doctrinæ Christianæ Tertio Continuatus,
Seu Brevis Expositio Sciendorum De Ultima Voluntate
Hominis Christiani In Spiritualibus, Atque Temporalibus,
Methodo Morali-Theologica concinnata, ...**

Mayr, Cherubinus

Salisburgi, [ca. 1735]

§. II. Praxis Confessariorum circa expositam Doctrinam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42295

similium, quodlibet Jus in suo foro servandum est, arg. can. cum ad verum 6. dist. 96. est-
que communis doctrina Canonistarum in
Procemio Juris Canonici. Vide P. Ludov. Engel
ibid. num. 19.

§. II.

Praxis Confessariorum circa exposi-
tam Doctrinam.

CASUS I.

Jodocus Legista callidissimus jam per aliquot an-
nos satis feliciter in judicio decertaverat cum
suo Parocho in causa immunitatis suorum prædio-
rum ab onere solvendi decimas, per longam quasi
possessionem acquisitæ. Cum autem jam senescens
unici filii sui degenerem simplicitatem apprehende-
ret, timens, ne si filius in causa succumberet, fama
sua post mortem pateretur, testamentum condere
decrevit, in quo simul cum suo unigenito, cognatum
quendam, remotum quidem, sed ære & calamo po-
tentem, heredem instituit, ita ut in iis, quæ usum
rusticum non præberent, filius, in reliquis cognatus
succederet. Sepositis jam aliis, hic solum queritur,
an Confessarius desuper rogatus, tale testamentum
pro suo foro possit approbare?

RE-

RESOLUTIO.

147 **V**idetur, quòd non. Vel enim Jodocus ipsemet persensit, suam quasi possessionem non esse adeò justam, & Sacris Canonibus conformem, vel omnino invincibiliter judicavit justum, & conformem esse? Si primum, per se peccat mortalissimè, tale testamentum faciendò, quia præcedens injustitiæ & irreligionis peccatum novo actu positivo approbat, & confirmat, ac insuper suum cognatum ad invadenda Ecclesiæ jura gravissimo scandali peccatò inducit: cum potius in tali statu debuisset securitati suæ conscientiæ prospicere, & post congruam satisfactionem, ac damnorum illatorum compensationem se cum Ecclesia, ejusque Ministro reconciliare. Utinam tales legerent, & perpenderent, quæ contra sacrilegos decimarum defraudatores detonant Pontifices in *can. 1. caus. 16. q. 7. cap. Tua nobis. 26. de decimis*, & in *Concil. Trident. sess. 25. de reform. cap. 12.* Si verò secundum, saltem leviter contra pietatem delinquere censendus est, eò quòd nulla alia ex causa filium nolit esse hæredem ex asse, quàm quia hebetior apparet ad jura sua tuenda, quæ tamen utique per alios tueri posset: item vanitate quadam amoris sui proprii, dum in successore etiam post

post mortem triumphare quærit, & pro eo, qui erraverit, haberi refugit. Deficit ergò hîc Intentio pura.

CASUS II.

Liborius, & Liboria conjuges se mutuò in eadem charta scripserunt hæredes, & ad id præter Tabellionem, seu Notarium rogârunt septem testes, qui testamentum post illos subscripserunt, & subsignârunt. Post mortem Liborii, statim proximi ejus consanguinei, minimè tamen hæredes necessarii, comparent, & Liboria litem movent, impugnandò dictum testamentum, I. quòd l. Licet. 19. Cod. de Pactis. vetitum sit inter privatos, exceptis militibus, scriptum hujusmodi, quò comprehenditur, ut is, qui supervixerit, alterius rebus potiatur, & ne quidem valeat in vim donationis mortis causâ. II. Quòd, cùm duplex sit testamentum, numerum duplicatum testium requirat. III. Quòd duos domesticos ex sua, & patrem, ac filium ex aliena domo inter testes computaverit. IV. Quòd etiam Religiosus numerum testium compleverit. V. Quòd unus tunc necdum fuerit pubes, licet habitus pro pubere. Jam Liboria petit resolutionem Confessarii, an, cùm certa sit de voluntate sui prædefuncti mariti, non possit se contra iniquam sibi fortè Judicis sententiam rerum præoccupatione affecturare?

K

RE.

RESOLUTIO.

148 **C**onfessarius hic cautè procedat, persuadendò potiùs, Judicem secundùm justitiam causæ definiturum, ideòque causâ adhuc indecisâ, immeritò Liboriam per præventionis factum, Judicem se in propria causa constituturâ. Poterit tamen eam consolari, eique, vel Procuratori ejus, per modum Doctoris privati, suggerere, nihil in his omnibus timendum, non in primo; tum quia in odiosis argumentum à Pactis ad testamenta non valet: tum quia *l. captatorias. 70. ff. de hered. instituend.* mutua talis institutio expressè approbatur; tum, quia inter conjuges passim in Germania ità receptum esse testantur Mynsinger, Gaill, & Nicolaus Eyerhardus apud Layman *Theol. Mor. lib. 3. tr. 5. cap. 1. num. 5.* Non in secundo; quia in isto casu solemnitas indivisibiliter afficit utrumque testamentum, adeòque septem testes sufficiunt. Et ità citatò Gomez, sentit Haunoldus in *cit. tract. 6. cap. 2. num. 103.* Non in tertio; quia nulla lex prohibet domesticos ad testandum rogare, nisi sint ex conjunctis, vel in patria potestate testatoris, aut hæredis constitutis, *arg. §. 10. Inst. de testam. ordin.* Idem de Patre & Filio respectu extranei testatoris permissum esse, ex *§. 8. Instit. eod.* jam diximus.

mus num. 126. Non in quarto; quia Religiosi à ferendo testimonio in materia testamenti nullo jure arcantur; licet ad multa absurda vitanda consultius sit, ut, præsertim si sint testatoris Confessarii, se à tali testimonio abstineant, nisi necessitas, vel proximi charitas, vel alia causa rationabilis illud exigat. Reiffenstuel cit. num. 13. Nec tandem in quinto; quia licet in rigore tunc non valeat testamentum, cum idem sit, ac si unus testis defuisset; de æquitate tamen sustinetur, favore scilicet ultimæ voluntatis, si talis ab omnibus, vel saltem majore parte fuerit pubes reputatus. Ayblinger in Institut. Imperial. lib. 2. tit. 10. part. 2. num. 24. Imò Jus ipsum ex liberalitate subvenit tali testamento, ut de servo ab omnibus æstimato libero, deciditur §. 7. Inst. de testam. & l. 1. Cod. eod.

CASUS III.

MÆvius ratione opificii in peregrinas regiones discessurus, cum esset orbatus parentibus, & solum vitricum ac novercam haberet, bono amico suo, ad quem sæpius solebat divertere, dixit: Si è peregrinis non rediëro, sed antea mortem oppetiëro, omnia mea tua sunt; & ne res sine testibus ageretur, idem in præsentia uxoris amici sui (qui mox gratias retulit) & quatuor do-

mesticorum ejus, duorum marium, & duarum feminarum, repetit & confirmavit. Factum est igitur, ut vitam in remotis clauderet; per quod janualitibus aperta est, variis hereditatem affectantibus. Solus amicus Mævii pulsatur aures Confessarii, an non sibi hereditas Mævii ex tam clara sui in heredem nuncupatione debeat?

RESOLUTIO.

149 **S**atis clarum est, titulum heredis ex testamento nuncupativo bonum hunc amicum non posse bona defuncti occupare; cum nec debitus numerus, nec qualitas testium, nec eorum specialis ad hoc rogatio, observata fuerint. Adhuc tamen existimo, hanc dispositionem valere, non ut testamentum, sed ut donationem mortis causa; ad quam omnes conditiones de Jure requisitae adsunt; est enim I. actus liberalitatis. II. Intuitu mortalitatis exercitus. III. Primum secuta morte disponentis irrevocabilis effectus. IV. Ut ex gratiarum actione patet, à donatario acceptatus. V. Coram quinque testibus, juxta praescriptum *l. ult. Cod. de mort. caus. donat.* perfectus, in quibus, cum non sint testamentarii solemnes, illae qualitates Juris Civilis non sunt necessariae, ex comuni cum Haunold. *tr. 7. par. 199.* unde nec rogatos esse oportet, *ibid.*

ibid. Vindicet ergò amicus bona Mævii, quorum dominus est factus, non jure hæredis, sed donatarii.

§. III.

Quinam Testamenta facere possint, vel non possint?

Punctum I. *Quæ sit de hoc Regula generalis?*

RESOL. Regula generalis hæc datur: *Testamentum facere potest quilibet, qui neque natura, neque Jure prohibetur.* Est nempe factio testamenti de genere non prohibitorum, seu communiter permissorum, de quibus procedit illud Glossæ communiter receptæ in cap. inter corporalia. §. non invenitur. de translat. Episc. concessum intelligitur, quod expressè non prohibetur, arg. l. 1. §. 1. ff. de testib. & l. 43. §. 1. ff. de Procurat.

Punctum II. *Quinam à factione testamenti probibeantur naturâ?*

RESOL. I. Aliqui prohibentur naturâ, ob defectum animi, aliqui ob defectum corporis. *Ob defectum animi* prohibentur I. Infantes ante usum rationis, regulariter septimò primùm annò allucescentem. II. Furiosi, amentes, & mente capti, quando actualiter usu rationis privati existunt; Valet enim testamentum furiosi, quod ante